Ο εθνικός μας παραμυθάς και οι παραμυθάδες της πολιτικής

«ΚΑΙ ΖΗΣΑΝΕ ΑΥΤΟΙ ΚΑΛΑ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ»

Η Ελλάδα του σήμερα, η Ευρώπη του 2016 και η σκληρή κοινωνική πραγματικότητα: Ο Ευγένιος Τριβιζάς, με τον δικό του μοναδικό και αλληγορικό τρόπο, μιλά για τα σύγχρονα παραμύθια της πολιτικής με ήρωες άγριους Κακούς Λύκους, βασιλιάδες που μετατρέπουν τα όνειρα των υπηκόων τους σε εφιάλτες και για παροπλισμένες Καλές Νεράιδες που έχασαν το μαγικό τους ραβδάκι... **ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑ ΛΕΜΟΝΙΑ**

Οι ιστορίες του έχουν γίνει ανάρπαστες σε όλες τις χώρες, σημειώνοντας σημαντικά ρεκόρ: μόνο ένα παραμύθι του πώλησε στις Ηνωμένες Πολιτείες πάνω από 2 εκατομμύρια αντίτυπα κερδίζοντας τον τίτλο του δημοφιλέστερου best seller, ενώ φέτος «Το κοτσάνι του πετροκέρασου» διεκδικεί τον τίτλο του Κορυφαίου Ηλεκτρονικού Βιβλίου της Χρονιάς για παιδιά προσχολικής ηλικίας. Γεννημένος το 1946 στην Αθήνα, ακροβατεί εδώ και χρόνια μεταξύ συγγραφικής εκτόνωσης και πανεπιστημιακής καριέρας. Κινείται μεταξύ Ελλάδας και Ηνωμένου Βασιλείου διδάσκοντας Εγκληματολογία και Συγκριτικό Ποινικό Δίκαιο στο Πανεπιστήμιο του Reading της Μεγάλης Βρετανίας και διατηρώντας τη θέση του επικεφαλής στο Τμήμα Εγκληματολογικών Μελετών. Παρόλο που η πανεπιστημιακή καριέρα του είναι ταυτισμένη με τη Γηραιά Αλβιώνα, λόγω ιδιοσυγκρασίας επιστρέφει πάντα στον τόπο του εγκλήματος ξεδιπλώνοντας προσωπικές του χριστουγεννιάτικες αναμνήσεις και κρίνοντας τα κακώς κείμενα που επιφυλάσσουν οι φετινές γιορτές για τον τόπο μας.

- Πώς αποχαιρετάτε το 2015; Με ένα πένθιμο εμβατήριο.

- Ποιους πρωταγωνιστές παραμυθιών σας συναντήσαμε τη συγκεκριμένη χρονιά; Τον Μπομ Τουκιθεμπλόμ, έναν ακατάστατο γίγαντα που αποφασίζει να φτιάξει ένα χορταστικό λιμπελουλο-καναρινο-χηνο-κουνελο-σκαντζοχοιρο-μυρμηγκοφαγο-λεοπαρδαλο-ιπποποταμο-μαρουλοφυλλο-σάντουτς, αλλά ενώ ψάχνει να βρει το βαζάκι με τη μουστάρδα, κάτι αναπάντεχο συμβαίνει - «Το σάντουτς του γίγαντα».

Τον Χαράλαμπο Χλαπατσούλη, λογιστή της μακαρονοποιίας «Ρουφινόζ» που ξενυχτάει παραμονή Πρωτοχρονιάς και βάζει σε εφαρμογή ένα παράτολμο σχέδιο με σκοπό να τύχει σε αυτόν και σε κανέναν άλλο το φλουρί της βασιλόπιτας, κάτι που τον οδηγεί στις πιο απίθανες περιπέτειες στα πέρατα του κόσμου - «Το περιπόθητο φλουρί της βασιλόπιτας».

Το Μπι το κουμπί, ένα άσπρο κουμπί που ξεπαγιασμένο από το κρύο, περιφρονημένο από τις κουμπότρυπες, κυνηγημένο από κοφτερά ψαλίδια και αποτρόπαια φερμουαρόφιδα, προσπαθεί να βρει λίγη ζεστασιά στον άγνωστο και απειλητικό μεγάλο κόσμο - «Το κουμπί που κρύωνε».

Και βέβαια το Γκουντούν, το αξιαγάπητο εξωγήινο ζωάκι που επανέρχεται δριμύτερο με το ιπτάμενο σουρωτήρι του στη νέα έκδοση της σειράς «Η Χαρά και το Γκουντούν».

- Οι πολιτικοί λένε παραμύθια; Λένε - και μάλιστα με απίστευτη πειστικότητα. Μόνο που το τέλος των παραμυθιών τους είναι κάπως διαφορετικό από το παραδοσιακό. Τα παραμύθια των πολιτικών αντί να τελειώνουν με τη φράση «...και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα» τελειώνουν με τη φράση «...ζήσαμε εμείς καλά κι εσείς χειρότερα».

- Αν ένας κουραμπιές προσγειωνόταν στην Ελλάδα του σήμερα, τι θα έβλεπε; Αν είχε την ατυχία να πέσει σε ακάθαρτο ζαχαροπλαστείο, θα έβλεπε μελοκακάρονα και κουραδαμπέδες.

- Είστε ο Έλληνας Αντερσεν. Μπορείτε να μας διηγηθείτε το παραμύθι που ζει η Ευρώπη στις μέρες μας; Ζει ένα παραμύθι με άγριους Κακούς Λύκους οι οποίοι έχουν περικυκλώσει το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ενωσης και, φυσώντας και ξεφυσώντας με ορμή, προσπαθούν να το γκρεμίσουν.

- Υπάρχουν καλές νεράιδες σε αυτό το παραμύθι; Υπάρχουν, αλλά έχουν χάσει το μαγικό ραβδάκι τους και δεν μπορούν πια να κάνουν θαύματα.

- Τα παιδιά σας βλέπουν ως...; Εξερευνητή που ζει στο Νησί των Πυροτεχνημάτων με τον παπαγάλο του τη Σύνθια, τον

Ευγένιος Τριβιζάς

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΡΕΒΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

«Τα καλύτερα παραμύθια σε βοηθάνε να ανακαλύψεις μόνος σου την αλήθεια»

«Η Ελλάδα σήμερα ζει ένα παραμύθι με άγριους Κακούς Λύκους οι οποίοι έχουν περικυκλώσει το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ενωσης και, φυσώντας και ξεφυσώντας με ορμή, προσπαθούν να το γκρεμίσουν»

«Οι πολιτικοί λένε παραμύθια -και μάλιστα με απίστευτη πειστικότητα. Μόνο που το τέλος των παραμυθιών τους είναι κάπως διαφορετικό από το παραδοσιακό. Τα παραμύθια των πολιτικών αντί να τελειώνουν με τη φράση "...και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα" τελειώνουν με τη φράση "...ζήσαμε εμείς καλά κι εσείς χειρότερα"»

Πουκαπόν, τον άσπρο του ελέφαντα, και ένα αόρατο πράσινο καγκουρό.

- Ποια είναι η πιο μεγάλη αλήθεια που έχετε ακούσει ποτέ από μικρό θαυμαστή σας; Αν ενώ κάνεις στον κήπο σου κατακόρυφο κοιτάξεις το ουράνιο τόξο, θα διαπιστώσεις ότι έχει σχήμα χαρούμενου χαμόγελου.

- Υπάρχει ήρωας παραμυθιού (δικού σας ή άλλου συγγραφέα) που μετανιώνετε για την ύπαρξή του; Οχι, επειδή για τους συγγραφείς όλοι οι ήρωές τους, καλοί και κακοί, συμπαθείς και αντιπαθείς, είναι απαραίτητοι στη δομή, πλοκή και σύνθεση της κάθε ιστορίας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

«Συχνά το έγκλημα και το παραμύθι συναντιούνται, όπως, για παράδειγμα, συμβαίνει με την απροσδόκητη πρωτοχρονιάτικη συνάντηση ενός διαρρήκτη και ενός φιλάργυρου μέσα σε ένα χρηματοκιβώτιο στις "Χελώνες του Βαρώνου"»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

- Τα παραμύθια λένε πάντα την αλήθεια; Τα καλύτερα παραμύθια σε βοηθάνε να την ανακαλύψεις μόνος σου.

- Παραμυθάς ή εγκληματολόγος; Ποια ιδιότητα κυριαρχεί στη ζωή σας; Άλλοτε η μία και άλλοτε η άλλη. Πρόκειται για μια συνεχή εναλλαγή αισθήσεων και παραστάσεων μεταξύ φυλακών και νηπιαγωγείων, μεταξύ θεατρικών παρασκηνίων και αστυνομικών σταθμών, μεταξύ νομικών διατριβών και μαγευτικών παραμυθιών, μεταξύ εγκλημάτων και ιπποτικών ανδραγαθημάτων. Αλλωστε συχνά το έγκλημα και το παραμύθι συναντιούνται, όπως, για παράδειγμα, συμβαίνει με την απροσδόκητη πρωτοχρονιάτικη συνάντηση ενός διαρρήκτη και ενός φιλάργυρου μέσα σε ένα χρηματοκιβώτιο στις «Χελώνες του Βαρώνου» (εκδόσεις Καλέντη).

- Μικρός λέγατε τα κάλαντα; Οχι, επειδή είχε κλέψει τη φωνή μου μαζί με τις φωνές του φίλου μου του Σεβαστιανού Μπομπικούκη, της Λούλας Παγωτογλειψούλας και όλης μου της παρέας, η Φρικαντέλα, η μάγισσα που μισούσε τα κάλαντα. Περισσότερες λεπτομέρειες θα βρείτε στο ομώνυμο βιβλίο των εκδόσεων Καλέντη.

- Υπάρχει Αϊ-Βασίλης; Δύσπιστοι σκεπτικιστές έχουν αμφισβητήσει κατά καιρούς την ύπαρξή του. Ακόμα και μικρά παιδιά. Ενα από αυτά έμεινε στην ιστορία. Το 1897 η οκτάχρονη Βιρτζίνια στέλνει μια επιστολή σε εφημερίδα της Νέας Υόρκης ρωτώντας αν έχουν δίκιο οι φίλοι της που ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει Αϊ-Βασίλης. Το γράμμα αυτό δίνει αφορμή στον Francis Pharcellus Church, βετεράνο ανταποκριτή του εμφυλίου πολέμου, να γράψει ένα υπέροχο κείμενο. Στην απάντησή του ο παλαίμαχος δημοσιογράφος συμβουλεύει τη μικρή Βιρτζίνια να μη δίνει σημασία στις αμφιβολίες των φίλων της, διαβεβαιώνοντάς την ότι τα σημαντικότερα πράγματα στον κόσμο είναι εκείνα που δεν βλέπουμε, ότι μόνο η ποίηση, η αγάπη και η φαντασία μπορούν να παραμερίσουν το παραπέτασμα που μας χωρίζει από τον αθέατο κόσμο και ότι όσο υπάρχει στον κόσμο φιλευσπλαχνία, γενναιοδωρία και στοργή θα υπάρχει Αϊ-Βασίλης.

- Εσείς τι απαντάτε όταν σας κάνουν τα παιδιά αυτή την ερώτηση; Κάθε χρόνο παίρνω δεκάδες επιστολές με το ίδιο ερώτημα. Σε μία από αυτές ένα πεντάχρονο αγόρι με ρωτάει αν θα μπορούσε να δει τον Αϊ-Βασίλη αν ξενυχτήσει το βράδυ της Πρωτοχρονιάς. «Και βέβαια μπορείς να τον δεις, να τον κεράσεις άμα θέλεις ζεστά κάστανα και ζαχαρωμένα μήλα!», του απαντάω. «Αλλά το πρωί θα έχεις ξεχάσει ότι τον είδες, επειδή κάθε φορά που τον βλέπεις πρέπει να είναι μια αναπάντεχη και ευχάριστη έκπληξη. Εγώ προσωπικά υπολογίζω ότι τον έχω δει κι έχω ξεχάσει ότι τον είδα τουλάχιστον δώδεκα φορές. Μια φορά μάλιστα που ήμουνα άρρωστος τον κόλλησα και ιλαρά. Δεν θύμωσε όμως καθόλου επειδή τα κόκκινα σπυράκια ταίριαζαν με την κόκκινη στολή του».

«Προσωπικά υπολογίζω ότι έχω δει τον Αϊ-Βασίλη και έχω ξεχάσει ότι τον είδα τουλάχιστον δώδεκα φορές. Μια φορά μάλιστα που ήμουνα άρρωστος τον κόλλησα και ιλαρά. Δεν θύμωσε όμως καθόλου επειδή τα κόκκινα σπυράκια ταίριαζαν με την κόκκινη στολή του»

- Υπάρχει μόνο ένας Αϊ-Βασίλης ή μήπως πολλοί; Το γεγονός ότι παραμονές Πρωτοχρονιάς μπορεί να συναντήσει κανείς σε δρόμους και πλατείες τον έναν μετά τον άλλο καμιά δεκαριά Αϊ-Βασίληδες προκαλεί το εύλογο αυτό ερώτημα. Μια άποψη είναι ότι πρόκειται για ανάξιες λόγου απομιμήσεις από τυχοδιώκτες, οι οποίοι εκμεταλλεύονται την καταναλωτική ευφορία των ημερών. Μια ορθότερη ερμηνεία είναι ότι οι διακεκριμένοι επιστήμονες Ιαν Γουίλμουτ και Κιθ Καμπελ, προτού κλωνοποιήσουν στο Εδιμβούργο την Ντόλι το πρόβατο, είχαν κλωνοποιήσει στη Λαπωνία τον Ρούντολφ, τον τάρανδο του Αϊ-Βασίλη. Ο

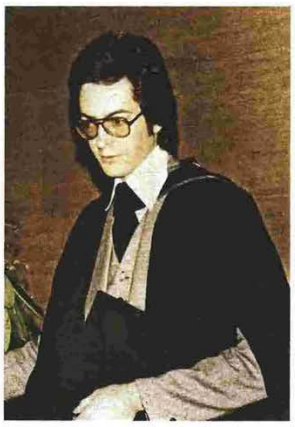

Ο Ευγένιος Τριβιζάς σπούδασε Νομικά και Οικονομικά και είναι καθηγητής Εγκληματολογίας στην Αγγλία

Αϊ-Βασίλης κατάλαβε αμέσως τη χρησιμότητα της πρωτοποριακής αυτής μεθόδου και ζήτησε να κλωνοποιήσουν και τον ίδιο. Σε πόσα αντίτυπα ακριβώς τον κλωνοποίησαν δεν είναι γνωστό. Ο Ιαν Γουίλμουτ, με τον οποίο επικοινώνησα τηλεφωνικά, αρνήθηκε να επιβεβαιώσει την πληροφορία. Ξερόβηξε όμως με σημασία.

- Για τους ιππάμενους ταράνδους που σέρνουν το έλκηθρο του Αϊ-Βασίλη τι γνώμη έχετε; Βρίσκω άδικη την κατηγορία ότι κατάγονται από παραβατικούς ταράνδους της Φινλανδίας εθισμένους σε παραισθησιογόνα μανιτάρια τα οποία αναζητούσαν στα δάση και όταν τα μασούσαν άρχιζαν να καλπάζουν και να σαλτάρουν εντυπωσιακά δίνοντας την εντύπωση ότι απογειώνονται.

- Για ποιον λόγο φυλακίζεται ο Αϊ-Βασίλης σε ένα από τα πρωτοχρονιάτικα βιβλία σας; Κατηγορείται για παράνομη στάθμευση ελκήθρου από τη Δημοτική Αστυνομία και αθέμιτο ανταγωνισμό από τους εμπόρους παιχνιδιών («Ο Αϊ-Βασίλης στη φυλακή με τους 83 μικρούς αρουραίους», εκδόσεις Μεταίχμιο).

- Δώστε μας ένα μικρό βιογραφικό. Πού γεννηθήκατε και ποιοι ήταν ο παππούς και η γιαγιά σας; Θα είναι πιο ενδιαφέρον να σας πω πού δεν γεννήθηκα και ποιοι δεν ήταν ο παππούς μου και η γιαγιά μου. Δεν γεννήθηκα στο Περού και δεν σπούδασα Γαλακτοκομία στη Γουαδελούπη. Ο παππούς μου δεν ήταν ένας κοκκινομάλλης παραγεμιστής μαξιλαριών από τον Αγιο Δομίνικο και η γιαγιά μου δεν ήταν ούτε κόρη ενός Ουσάρου αξιωματικού του Ρωσικού Ιππικού, ούτε η μικρότερη ανιψιά ενός Βεδουίνου χηνοβοσκού από το Χαρτούμ.

- Ποια είναι τα τελευταία παραμύθια σας που μεταφράστηκαν σε άλλες γλώσσες; «Τα μαγικά μαξιλάρια» (εκδόσεις Πατάκη) και «Ο πόλεμος της χαμένης παντόφλας» (εκδόσεις Μίνωας). Κυκλοφόρησαν πρόσφατα στα γαλλικά από τον εκδοτικό οίκο Editions du Jasmin, παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά στο φεστιβάλ της Morges στην Ελβετία και πριν λίγες μέρες στο Παρίσι, όπου ο γνωστός ηθοποιός Γιώργος Χωραφάς διάβασε με σπαρταριστό τρόπο αποσπάσματά τους.

- Κι αυτό που ετοιμάζετε τι πραγματεύεται; Είναι μια ιστορία για ένα αγόρι που μιλάει μόνο με σύμφωνα και ένα κορίτσι που μιλάει μόνο με φωνήεντα. Προσπαθώ να επινοήσω έναν διάλογο μεταξύ τους.

- Πώς σας γεννήθηκε η ιδέα για το θεατρικό έργο «Ο Πόλεμος της Κουτσουλιάς»; Αποτελεί ιστορικό γεγονός ότι όντως έγινε ένας πόλεμος με αφορμή όχι μία αλλά πολλές κουτσουλιές. Είναι γνωστός ως ο «Μεγάλος Πόλεμος του Guano» με πάνω από 13.000 νεκρούς. Ελαβε χώρα μεταξύ Περού, Βολιβίας από τη μία πλευρά και Χιλής από την άλλη. «Guano» στα ισπανικά είναι η κουτσουλιά των πουλιών. Χάρη στην υψηλή συγκέντρωση φωσφόρου και αζώτου ήταν βασικό συστατικό στην παραγωγή πυρίτιδας. Τα μεγαλύτερα αποθέματα κουτσουλιάς βρίσκονταν κατά μήκος της ακτογραμμής της ερήμου Ατακάμα. Οταν η Βολιβία αύξησε τους φόρους στην εκμετάλλευση της περιοχής η Χιλή την κατέλαβε στρατιωτικά, οπότε η Βολιβία και το Περού της κήρυξαν τον πόλεμο. Γι' αυτόν τον λόγο ποτέ δεν πρέπει να υποτιμάμε τις κουτσουλιές ως αφορμές πολέμου, όπως άλλωστε και τις παντόφλες.

- Τι εννοείτε; Εχει γίνει ποτέ παντόφλα αφορμή πολέμου; Στο βιβλίο μου «Ο Πόλεμος της Χαμένης Παντόφλας» (εκδόσεις Μίνωας) σίγουρα έχει γίνει. Την ιδέα όμως για το βιβλίο αυτό μου την έδωσε η αποκάλυψη ότι η CIA είχε προσπαθήσει να πασπαλίσει τα παπούτσια του Φιντέλ Κάστρο με άλατα θαλλίου (ένα ισχυρό αποτριχωτικό) με σκοπό να τον στερήσει από τη γενειάδα και τα φρύδια του ώστε να τρωθεί το κύρος του. Ισως πάλι να πίστευαν ότι θα πέθαινε από την ντροπή του.

- Ποια ήταν τα αγαπημένα βιβλία των παιδικών σας χρόνων; Τα παραμύθια του Αντερσεν και του Οσκαρ Ουάιλντ. Με είχαν

Το πλούσιο συγγραφικό έργο του εθνικού μας παραμυθά περιλαμβάνει περισσότερα από 150 βιβλία, τα οποία απευθύνονται κυρίως σε μικρούς, αλλά και μεγάλους

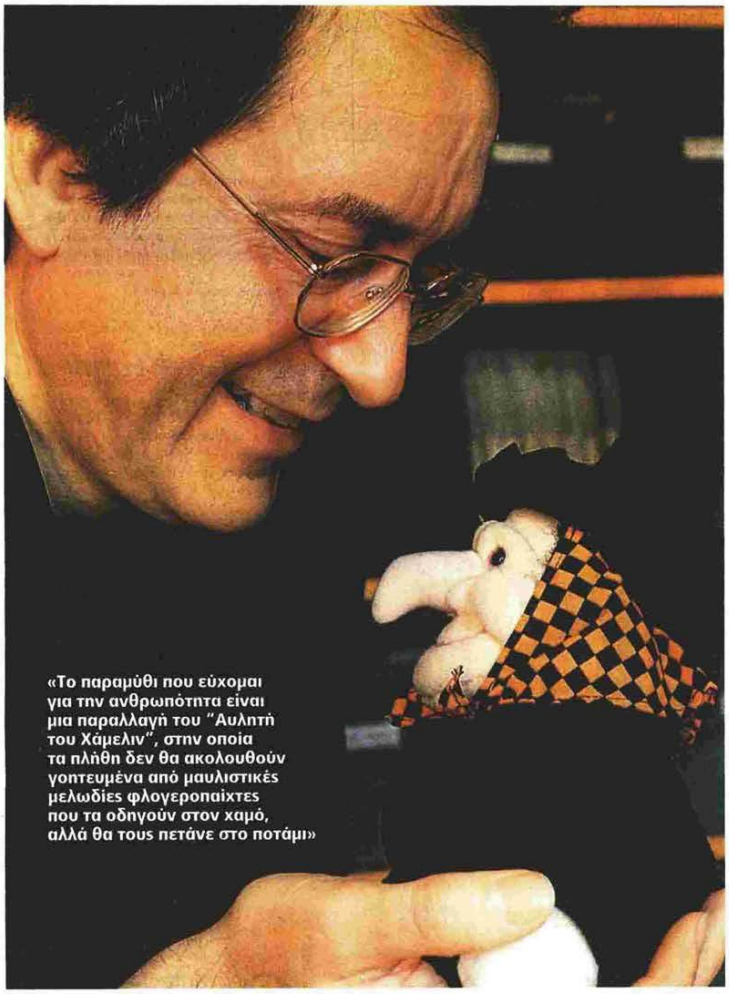

«Το παραμύθι που εύχομαι για την ανθρωπότητα είναι μια παραλλαγή του "Αυλητή του Χάμελιν", στην οποία τα πλήθη δεν θα ακολουθούν γοητευμένα από μαυλιστικές μελωδίες φλογεροπαίχτες που τα οδηγούν στον χαμό, αλλά θα τους πετάνε στο ποτάμι»

μαγέψει επίσης «Η Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων», «Ο μικρός πρίγκιπας» και «Τα ταξίδια του Γκιούλιβερ», έργα πολυδιάστατα και πολυεπίπεδα, ταυτόχρονα απλά και περίπλοκα, εύληπτα και εμβριθή, τα οποία μπορεί να απολαμβάνει τόσο ένα μικρό παιδί όσο και ένας ώριμος ενήλικας. Αυτά ήταν τα πρότυπά μου.

- Πότε γράψατε το πρώτο σας μυθιστόρημα; Ποτέ. Έγραψα απευθείας το δεύτερο.

- Μιλήστε μας για το ηλεκτρονικό σας βιβλίο «Το κοτσάνι του πετροκέρασου», το οποίο έχει επιλεγεί από τα Kidscreen Awards, τον σημαντικότερο φορέα διαδικτυακών έργων για παιδιά στις ΗΠΑ, ως ένα από τα τρία καλύτερα διαδραστικά e-books για παιδιά προσχολικής ηλικίας και διεκδικεί τον τίτλο του Κορυφαίου Ηλεκτρονικού Βιβλίου της Χρονιάς. Πρόκειται για μια διεθνή παραγωγή της εταιρείας Ever After Tales (www.everaftertales.com) με έδρα το Λος Αντζελες. Διαδραματίζεται σε έναν πολύχρωμο γαλαξία όπου ό,τι κι αν φανταστείς μπορεί να γίνει πραγματικότητα. Εκεί, ο πλανήτης των χρωμάτων που έχει ζωγραφίσει ένας καλλιτέχνης για τη μικρή του κόρη απειλείται από πανούργους εχθρούς αποφασισμένους να τον αφανίσουν με βόμβες γομολάστιχας. Στην ελληνική εκδοχή την ιστορία ζωντανεύει η φωνή της Ολιας Λαζαρίδου.

- Ποια είναι τα άλλα δύο υποψήφια ηλεκτρονικά βιβλία των Kidscreen Awards; Η σειρά «Story Central» της Disney και το «My Little Poney» των Digital Playdates. Η απονομή των βραβείων θα γίνει τον Φεβρουάριο του 2016 στο Μαϊάμι της Φλόριντα.

- Πόσα βιβλία σας έχουν πουληθεί σε ολόκληρο τον κόσμο; Περισσότερα απ' όσα είχα ποτέ ελπίσει.

- Αν δεν ήσασταν αυτό που είστε, τι θα θέλατε να είστε; Χρυσόχαρτο γύρω από καραμέλα με γεύση κανέλας.

- Ποιο φαίνεται ότι θα είναι το παραμύθι που θα ζήσουμε το 2016; Φοβάμαι ότι θα γίνουν πραγματικότητα όλα όσα περιγράφονται στο βιβλίο μου «Τα μαγικά μαξιλάρια», του οποίου η θεατρική διασκευή παίχτηκε πριν από λίγα χρόνια από το Εθνικό μας Θέατρο σε σκηνοθεσία του Γιάννη Κακλέα. Στο παραμύθι αυτό ο βασιλιάς ο Αρπατίλαος ο Α' για να αυξήσει την παραγωγή διαμαντιών στα ορυχεία της χώρας καταργεί τα πάρτυ γενεθλίων, τις γιορτές, ακόμα και τις Κυριακές που μετονομάζονται σε Προδευτέρες και δεν διαφέρουν στο παραμικρό από τις κανονικές Δευτέρες. Οι υπήκοοι συγκρίνουν τα όνειρά τους με τη σκληρή πραγματικότητα και διαμαρτύρονται. Τότε ο Αρπατίλαος αποφασίζει να τους στερήσει ακόμα και τα όνειρά τους. Με τη βοήθεια τριών αυλικών τούς υποχρεώνει να κοιμούνται τα βράδια σε μαξιλάρια που προκαλούν αποτρόπαιους εφιάλτες.

- Και το παραμύθι που εύχεστε για την ανθρωπότητα: Μια παραλλαγή του «Αυλητή του Χάμελιν», στην οποία τα πλήθη δεν θα ακολουθούν γοητευμένα από μαυλιστικές μελωδίες φλογεροπαίχτες που τα οδηγούν στον χαμό, αλλά θα τους πετάνε στο ποτάμι.

- Αν ο παλιός ο χρόνος είχε στόμα, τι θα έλεγε στον καινούριο; Δύο φράσεις· η μία του Τσάπλιν και η άλλη του Ουγκό αντίστοιχα: «Αν κοιτάς συνέχεια κάτω, ποτέ δεν θα αντικρίσεις το ουράνιο τόξο», «Αλλωστε και η σκοτεινότερη νύχτα έχει τη χαραυγή της».

«Αν ο παλιός ο χρόνος είχε στόμα, θα έλεγε στον καινούριο δύο φράσεις· η μία του Τσάπλιν και η άλλη του Ουγκό αντίστοιχα: "Αν κοιτάς συνέχεια κάτω, ποτέ δεν θα αντικρίσεις το ουράνιο τόξο", "Αλλωστε και η σκοτεινότερη νύχτα έχει τη χαραυγή της"»

Τα πιο εμπνευσμένα παραμύθια του έχουν ανέβει στη μαγική σκηνή του κουκλοθέατρου

Η θεατρική απόδοση του «Πολέμου της Κουτσουλιάς»